

Vera is een heel bijzonder vleermuisje. Door haar grote voeten en enorme vleugels is ze nogal onhandig. En dan nog iets: in plaats van 's nachts wakker te zijn zoals andere vleermuizen is Vera overdag wakker!

Vera vindt dat je overdag net zo goed avonturen kunt beleven. Nieuwe vrienden maken, bijvoorbeeld. Of leren fietsen of een superleuk verrassingsfeestje vieren!

Zes avontuurlijke voorleesverhalen voor het slapengaan, met vrolijke illustraties van Wiebke Rauers.

De Vier Windstreken

ISBN 978 90 5116 860 0

9 789051 168600

Rauers • Neßhöver

HET ONHANDIGE VLEERMUISJE

De Vier Windstreken

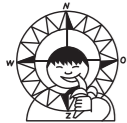
N. Neßhöver

W. Rauers

HET
ONHANDIGE
VLEERMUISJE

Zes bedtijdverhalen

DE VIER WINDSTREKEN

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

Nederlandse tekst van Joukje Akveld

Oorspronkelijke titel: *Die kleine Fledermaus Wegda*

© 2021 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave

© 2021 Tekst van Nanna Neßhöver

© 2021 Illustraties van Wiebke Rauers

© 2021 Carlsen Verlag GmbH, Hamburg, Duitsland

Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in ???

NUR 281 / ISBN 978 90 5116 860 0

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HET
ONHANDIGE
VLEERMUISJE

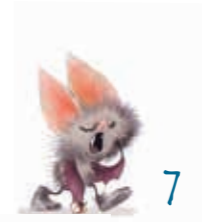
Tekst van Nanna Neßhöver
met illustraties van Wiebke Rauers

De Vier Windstreken

INHOUD

Kijk uit, hier komt Veraaaaaaa!

7

Vera vindt een vriendin

13

Vera is dapper

19

Vera wil een huisdier

29

Vera leert fietsen

39

Vera is jarig

49

KLEINE NACHTZWERVERTJES IN NOOD 62

Kijk uit, hier komt Veraaaaaaa!

Het onhandige vleermuisje Vera woonde met haar familie in een kleine grot vlak bij een groot bos. Overdag was het er stikdonker. Alleen 's nachts glinsterde het er geheimzinnig. Dat waren de vuurvliegjes, die zich klaarmaakten om uit te zwermen in de maneschijn.

Vera hield van de gezellige vleermuizengrot, hoewel die misschien een beetje krap was. Ook al was Vera klein, veel kleiner dan haar broers en zussen, toch had ze een probleem met haar plekje in de grot.

Hoe dat kan, vraag je je af? Nou, simpel: Vera had ongelooflijk grote voeten waarover ze voortdurend struikelde. Probeer jij maar eens met je vaders kaplaarzen aan een wedstrijdje te winnen... Bij Vera ging het elke dag zo als ze door de grot liep.

Daar kwam bij dat ze ook nog twee reusachtige vleugels had, waarmee ze steeds – **BOEM, PATS, KNAL!** – overal tegenaan stootte. Die vleugels hadden natuurlijk ook voordelen: Vera kon er heerlijk mee omhoog en omlaag zweven in de lucht of zich eronder verstoppen als ze iets had uitgehaald. Maar meestal deden de vleugels wat ze zelf wilden. En als Vera op pad ging, liet ze een spoor van chaos na. Ze tuimelde en duikelde onbeholpen rond in plaats van elegant door de lucht te glijden. Natuurlijk weerhield dat Vera er niet van om toch te gaan vliegen.

Voor het onhandige vleermuisje was alles een groot avontuur. Hoger, sneller, verder, bochtjes vliegen, omlaag vallen... Tja, dan kreeg je vanzelf botsingen. Aangezien Vera een bijzonder vriendelijke vleermuis was, had ze zichzelf aangeleerd iedereen voor haar komst te waarschuwen.

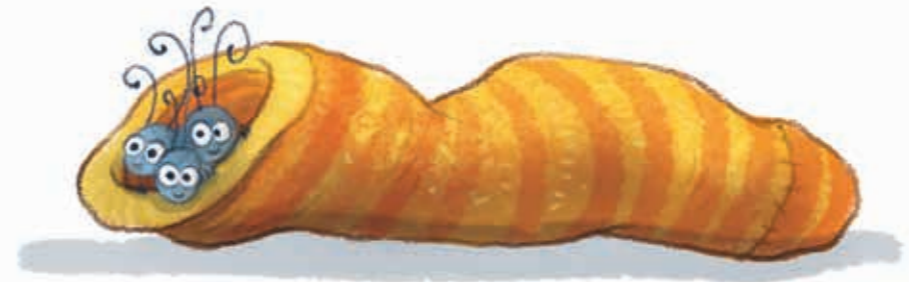
"Kijk uit, hier komt Veraaaaaaaaa!" riep ze dan.

Een onhandige vleermuis die niet goed kan vliegen! Vera's ouders moesten echt heel veel geduld met haar hebben. En dan was er nog iets anders aan de hand met Vera. Iets waarmee ze de hele vleermuizenwereld op z'n kop zette.

Ze wilde 's nachts slapen. Nu denk jij misschien: dat is toch niet zo gek? Maar vleermuizen zijn 's nachts klaarwakker en rusten overdag uit. Vera niet. Zodra de laatste zonnestrallen de grot raakten, werd ze verschrikkelijk moe en maakte ze aanstalten om te gaan slapen. Daarbij moest ze stevig in haar schoenen staan. Want terwijl zij héél moe begon te worden, werden de andere vleermuizen juist wakker.

Bedtijd, dacht Vera dan, terwijl ze hoofdschuddend het gefladder en gekrioel van de andere vleermuizen bekeek. Hoe konden ze zoveel herrie maken? Op dit tijdstip? Maar ja, wat kon ze doen? Ze was 's avonds gewoon zo vroeg moe... Om vijf uur begon ze te gaperen. Dan deed ze haar gestreepte pyjama aan en trok ze haar slaapsokken over haar reusachtige voeten. Géén koude voeten krijgen! Om zes uur vielen haar ogen bijna dicht. Dan poetste ze snel haar hoektandjes en ging nog een keer naar de wc. Níét nog een keer eruit moeten om te plassen!

Om zeven uur kon ze bijna niet meer op haar benen staan. Dan gaf ze haar ouders – SMAK! – een snelle welterustenkus. Nóóit zonder welterustenkus gaan slapen.

Stipt om acht uur bungelde ze aan het grotplafond, haar reusachtige vleugels als een warme deken om zich heen. Hèhè, eindelijk slapen... En langzaam wiegde ze in slaap.

"Eén, twee vier, nee... drie, vijf, zes, zeven, negen, tien," klonk het murmelend vanonder de vleugels. Al snel was het onhandige vleermuisje in diepe slaap.